

**[J. P. Larsen.]**

som kan begrunde en Antagelse om, at den Hær, som fremkommer paa den foreslaaede Maade, skulde blive andet end et Udsnit af den almindelige Befolkning. Selv om jeg naturligvis ikke som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft vil anstille Sammenligninger mellem de forskellige Befolkningslags Vilkaar i lønningsmæssig og anden Henseende, kan jeg dog ikke anerkende det Sammenligningsgrundlag, som det ærede Medlem drog mellem lønnede Officerer og lønnede Arbejdere. Jeg kan heller ikke anerkende det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Anbringelse af, hvorledes Officersklassen rekruterer. De to Sæt Sammenligninger er lige langt fra Virkeligheden. Jeg er ikke i Stand til at bedømme, hvordan de ærede Medlemmer er kommet dertil, eller hvor de har deres Oplysninger fra, og hvad det er, de sammenligner, men jeg kan dele Ønsket om, at en Hær — den være sig, som vi nu foreslaar det, eller med større Rammer, som det ønskes fra anden Side — naturligvis altid maa være en Folkets Hær, udgaaet fra Folket selv, repræsenterende alle Samfundslag, men ogsaa fra Statsmagtens Side behandlet saaledes, baade lønningsmæssigt og paa anden Maade, at Folk, der ønsker at tjene Staten paa denne Maade, maa kunne finde sig tilfredsstillet derved.

**Brorsen:** Ved en større Sags Behandling er det jo Skik og Brug her i Rigsdagen at give et Tilbageblik, se paa, hvorledes den har udviklet sig. Det var den Opgave, jeg paatog mig ved at give en lille Oversigt over, hvad der var sket paa det forsvarspolitiske Omraade i dette Aarhundrede fra de første Aar indtil nu. Og det synes jeg var meget naturligt, men jeg kan forstaa paa de Udtalelser, der er faldet fra Regeringspartiernes Ordførere og fra den højtærede Forsvarsminister, at det ikke har været dem rigtig tilpas. Jeg vil ogsaa indrømme, at det at blive konfronteret med sine tidligere hasarderede og uforsvarlige Udtalelser slet ikke er morsomt — det kan jeg udmærket godt indse, men jeg synes alligevel, at det skulde gøres.

Da vi nu efter min Opfattelse staar ved Slutningen af et Afsnit og Begyndelsen af et nyt, synes jeg, det maatte være baade min Ret og min Pligt at gøre opmærksom paa, hvorledes Udviklingen paa det forsvarspolitiske Omraade har været i dette Aarhundrede. Den højtærede Forsvarsminister siger, at det var jo bekendt, inden Sagen kom frem her i Folketinget, hvorledes Regeringen saa paa hele denne Sag

nu, og han hentydede til, at allerede for et Par Aars Tid siden blev det i Virkeligheden paa en socialdemokratisk Kongres fastslaaet, hvilke Linier der skulde følges paa det forsvarspolitiske Omraade. Ja, naturligvis har vi lagt Mærke til, at der var sket et Omslag, men det er jo ikke saa forfærdelig meget af bestemte Udtalelser, der er kommet frem. Til syvende og sidst er der vel egentlig ikke andet end Statsministerens Udtalelse om, at en isoleret Afrustning kunde der ikke være Tale om, og saa nogle meget mystiske og dunkle Vendinger om disse Bevogtningsopgaver. Man har Indtrykket af, at naar man blot kalder det Bevogtningsopgaver, vil man bedre kunne faa det til at glide over for sine politiske Tilhængere. Men noget bestemt, noget klart har vi ikke faaet at vide, før vi nu staar over for Behandlingen af disse Lovforslag. Der er altsaa sket en Ændring, og her er det, Forsvarsministeren siger, at man har taget Hensyn til de internationale Vilkaar, som naturligvis ogsaa vort Land er underkastet.

Maa jeg spørge: Er der egentlig saa stor Forskel paa vort Lands Stilling i den Henseende nu omkring ved 1936—37 og Stillingen i 1932? Vi er Medlem af Folkeforbundet nu, det var vi ogsaa dengang, og vi har stadig fremhævet fra vor Side, at det naturligvis maatte medføre, at vi viste Solidaritet, vi maatte erkende, at vi ogsaa havde Forpligtelser her. Og vor neutrale Stilling var jo akkurat den samme, som den er nu. Men da var der ikke Tale om, at vi kunde tale de Herrer til Fornuft; enhver uheldet, enhver uden for de politiske Partier, der vil undersøge hele det Spørgsmaal, vil naturligvis give mig Ret, derom er der slet ingen Tvivl. Det, vi hele Tiden har sagt, er dette simple, at vi først og fremmest skulde hjælpe os selv. Nu bliver det formuleret saaledes, som jeg citerede forleden fra en Udtalelse i „Social-Demokraten“, at vi maa betale en Assurance for at være med i Folkernes Forbund, for i det hele tager at blive opfattet som en virkelig neutral Stat. Ja, det er netop det, vi har udtalt den ene Gang efter den anden under stærk Protest fra socialdemokratisk Side.

Den sidste ærede Taler, Socialdemokraternes Ordfører, vendte tilbage til, hvad vi ogsaa har hørt fra anden Side, at de havde jo Stemmerne. Ja, de fik Stemmerne ved sidste Valg, men det er dog et Spørgsmaal, om de ikke har faaet dem paa et falsk Grundlag. Det mener jeg de har med Hensyn til den Sag, her er Tale om. De har jo de hundrede Gange over for Forsamlinger